

Est falsus & erroneus. Quia

1. Licet Apostoli celebraverint cœnam in Ecclesia, i. Cor. XI,
20. Act. XX, 7. & CHRISTVS inter Apostolos; Matth. XXVI. 26. 27.
fregerunt tamen etiam panem passim in domibus, Act. II, 45.

2. Qui privatim communicat digne, pertinet ad Ecclesiam
Sanctorum, inter quos cœna publice celebrata, est symbolum
communionis, i. Cor. X, 17.

3. Rejecta omni superstitione opinione, omnino dici potest
viaticum, quo anima fidelis moribundi, in fide confirmata, &
de vita æterna certior facta, in cœlum evolat, Joh. VI, 47-58.
coll. cum i. Cor. XI, 26.

CAPVT XXIX.

DE FIDE.

Pag. m. 157. Aphorismus 1.

Fides temporaria non differt sola duratione a fide salvifica, sed etiam specie, essentia & tota natura.

Est falsus & erroneus. Nam

1. Fides quidem salvifica excipit sermonem, in terra bona, frumentum fert, perseveratque ad finem: Matth. XIII, 23. coll. cum Cap. XXIV, 13. contra, fides temporalis est in terra petrosa, & ad tempus vera vivaque est; at tempore afflictionis ac persecutionis, deficit, Matth. XIII, 20. 21. coll. cum Luc. VIII, 13.

2. Si subiectum fidei temporalis, non habentis radicem (scil. profundam,) ad tempus credit vere, testante ipso Salvatore CHRISTO; sequitur infallibiliter, fidem salvificam, recipientem sermonem & retinentem, differre, sola duratione, a fide temporali, Luc. VIII, 13. 15. Atqui verum est prius, ergo & posterius.

3. Si